

פרשת אמור

ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן (כד, כג)

אן גבי מקלל כתיב רק "וירגמו אותו אבן", ויש ליתן טעם במה נשתנה מהך דמקושש עצים ביום השבת דכתיב ביה (במדבר טו, לה) "מות יומת האיש רגום אותו באבנים וגו'". והנראה, דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין עח, ב; פ, ב) דבמקושש יודע היה משה שבן מיתה הוא, אבל במגדף לא ידע שבן מיתה הוא והוי מיתתו בלא התראה רק הוראת שעה. לפי זה א"ש דמקושש היה מחוייב מיתה בהתראה למיתה סתם מב"ד וכשנגמר דינו הוי בר קטלא, ואז אם אחרים חבלו בו הרי הם פטורין (ערכין ו, ב). הילכך אמר במקושש "מות יומת האיש", אבל כאן דלא נידון בב"ד רק הי' דינו מהשי"ת כהרוגי מלכות, לכן לא כתב ביה רק "ורגמו אותו כל העדה" ולא "מות יומת" כיון דהיה בלא התראה

מקור: משך חכמה